אוצר מדרשים — קדושא ליחיד

קדושא ליחיד

[מסידור רב עמרם גאון, קודם ברכו לשחרית]

על הכל יתגדל וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא, כרצונו וכרצון כל עמו ישראל. צור העולמים, אדון כל הבריות, אלוה כל הנפשות, היושב במרחבי מרום, השוכן בשמי שמי קדם, קדושתו על כסא הכבוד וקדושתו על החיות, ובכן יתקדש שמו בנו לעיני כל חי, ונאמר לפניו שיר חדש ככתוב שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה, ונאמר שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה שמו, ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו, כמו שנאמר כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון, ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר, ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר, ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור. זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה, קולי אל ה' אקרא ויענני מהר קדשו סלה, ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

אמר ר' ישמעאל סח לי ססנגיר שר הפנים: ידידי, שב בחיקי ואגיד לך מה תהא לישראל. ישבתי בחיקו והיה מסתכל בי ובוכה והיו דמעות זולגות מעיניו ויורדות עלי. אמרתי לו, הדר זיווי, מפני מה אתה בוכה? אמר לי, בוא ואכניסך ואודיעך מה נגנזו להם לישראל עם קדושים. תפשני בידי והכניסני לחדרי חדרים ולגנזי גנזים ולאוצרות. נטל הפנקסין ופתח והראני כתובות מצרות משונות זו מזו. אמרתי לו, הדר זיווי, הללו למי? אמר לי, לישראל. אמרתי לו, ויכולין ישראל לעמוד בהן? אמר לי, בוא למחר וארך צרות משונות מן הראשונות, למחר הכניסני לחדרי חדרים והראני אשר לשבי לשבי, ואשר לרעב לרעב, ואשר לבזה לבזה. אמרתי לו, וכי ישראל לבד חטאו? אמר לי, בכל יום מתחדשות עליהם גזרות קשות מאלו, וכיון שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין אמן יהא שמיה רבא מבורך לעלם ולעלמי עלמיא, אין מניחין אותן לצאת מחדרי חדרים. מי לא יאדיר למלך האדיר, מי לא יברך למלך המבורך, מי לא ירומם למלך המרומם, מי לא יהדר למלך המהודר, מי לא ימליך למלך המלכים, מי לא ישבח למלך המשובח, מי לא יקדיש למלך המקודש, יתקדש שמו לעד ולנצח, שבכל יום גבורות ונפלאות מתרגשות מלפני הקב"ה מעולות ומשונות זו מזו, ושמח בנו בעת תפלת בניו. הא למדת כמה גדול כח הקדיש שמעכב הצרות ומשמח הקב"ה.

קדושא ליחיד

[אחר קדושת צבור, שם]

ויאמר שלחני כי עלה השחר – אמר לו, וכי גנב אתה או קוביוסתוס אתה שאתה מתירא מן השחר? אמר לו, לא גנב אני ולא קוביוסתוס אני, אלא מלאך אני, ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו. מסייע ליה לרב חננאל אמר רב, דאמר רב חננאל אמר רב שלש כתות של מלאכי השרת אומרות שירה בכל יום, אחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו. מיתיבי, חביבין ישראל לפני המקום יותר ממלאכי השרת, שישראל אומרים שירה בכל שעה שירצו ואלו מה"ש אין אומרים שירה אלא פעם אחת ביום, ואמרי לה פעם אחת בשבת, ואמרי לה פעם אחת בחדש, ואמרי לה פעם אחת בשנה, ואמרי לה פעם אחת בשבוע (שמיטה), ואמרי לה פעם אחת ביובל, ואמרי לה פעם אחת לעולם. ולא עוד, אלא שישראל מזכירין את השם לאחר שתי תיבות שנאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ואלו מה"ש אין מזכירין השם אלא לאחר שלש תיבות, שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו. ולא עוד, אלא שאין מה"ש רשאין לומר שירה למעלה עד שיאמרו ישראל שירה למטה, שנאמר בָּרָן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים (איוב ל"ח ז'), תיובתא דרב חננאל אמר רב. אימא אחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו. והא איכא – ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול, ברוך כבוד ה' ממקומו? ההוא אופנים הוא דקאמרי לה, ואי בעית אימא כיון דאתיהב רשותא – איתיהיב, ועמו ישראל ממליכין שמו ואומרים ה' ימלוך לעולם ועד.